Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

carū morsēs potissimū senserit. ꝰ pnimosis con
tentionib; ipsā offendere carnaliter. ꝰ pr quā
dixit omia cui dicta conam exponere. Ut ta
men ego ds mis celsitudo humiliatis mee. ꝰ
requies laboris mei. ꝰ audis efessiones meas ꝰ
dimittis peccata mea. quō tu m̄ pcipis ut di
ligā pximū meū sicut me ipsū. Non possum mi
nus credere de morsē fidelissimo famulo tuo.
q̄m̄ optare ac desiderare abste dari muneris
si tempore illo natus essem quo ille. eoq; loco
me constituisses ut pseruare cordis ac lingue
mee litteret ille dispensaret. Que tanto p̄ cēt
omib; gentib; pfuture ꝰ puniuersū orbē tanto
auctor natus culmine omniū falsarū supbarūq;
doctrinarū supare. velle quippe si tunc ego
eēm morsēs. excade namq; massa omis uenimus.
Ut qd ē homo n̄ q memor es eī. Velle ḡ si tē eēm
ego qd ille. ꝰ m̄ abste genesios liber scribendus
adiungere tale m̄ aloquendi facultate dari.
ꝰ cū texendi sermonis modū. ut neq; illi q̄ndū
queunt intelligere quē admodū creat ds. tamq̄
excedentia uires suas. dicta mea recusarent. illi q̄
hoc iā possunt utquālibē uerā sententiā cogi
tando inuenissent. eā n̄ pret missā in paucis uer
bis tui famuli repperirent. Ut si alius alia ui
dissē. in luce ueritatis. nec ipsa in eis de uer
bis intelligenda deēt. Sicut enī fons in par
uo loco uberior et pluribūq; riuis in amplio
ra spacia fluxū ministrat q̄q̄ quilibē